

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

על ידי ב"כ עו"ד מרקו ברקוביץ', פמ"ד

נ ג ד

פלונית

הנאשמת

על ידי ב"כ עו"ד קטי צווטקוב - מאיר, ס.צ.

ג ז ר - ד י נ

ס. הנשיא רויטל יפה-כ"ץ, אב"ד:

1. במסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים תוקן כתב האישום המקורי שהוגש כנגד הנאשמת, היא הודתה בעובדות שבכתב האישום המתוקן והורשעה בהתאם. לא הייתה הסכמה לעניין העונש.
הנאשמת היא אם לשמונה ילדים שהוצאו מחזקתה, ועל פי כתב האישום המתוקן, אשר בעובדותיו הודתה הנאשמת, עולה, כי היא פגעה מינית בשניים מהם: ב-א.מ.ה., יליד 17/06/97 (להלן: א'), וב-י.ה., יליד 22/12/99 (להלן: י').
ילדי הנאשמת מתחנכים בפנימיות, אך היו מגיעים לביתה של הנאשמת בסופי שבוע ובחגים. באחת השבתות בהן היו א' ו-י' בבית במהלך שנת 2007, שכבה הנאשמת עירומה במיטתה, כשאך כיסוי לראשה. הילדים שיחקו בסלון הדירה עם אח נוסף והנאשמת קראה לא'. כשהגיע לחדרה, היא הורתה לו להתפשט, וכשהיה ערום הראתה לו את איבר מינה, ציוותה עליו לשכב עליה והכריחה אותו להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. כשא' עשה כמצוות אמו, היא הורתה לו לזוז, ושחררה אותו רק לאחר שהגיעה לסיפוק מיני. לאחר מכן, הורתה הנאשמת ל-א' לקרוא לאחיו, י', ואף זה הגיע לחדרה של אמו, בעת ששכבה במיטתה עירומה. גם לי' הורתה הנאשמת להתפשט וכשהיה ערום אמרה לו לבוא אליה ולקיים עמה יחסי מין. גם לי' הראתה הנאשמת את איבר מינה, ציוותה עליו לשכב עליה והכריחה אותו להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. כשי' עשה זאת - זזה הנאשמת יחד עמו עד שהגיע לסיפוק המיני. אז הודיעה הנאשמת לבנה, כי גמרו לקיים יחסי מין וציוותה עליו להתלבש.

ב

ד

ל

ת

י

י

ם

ו

בתי המשפט

ב ד ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

נוכח מעשים אלה הורשעה הנאשמת בביצוע עבירות מין במשפחה - מעשים מגונים, שתי עבירות לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיפים 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין; עבירות מין במשפחה - מעשים מגונים בפני קטין, שתי עבירות לפי סעיף 351(ד) לחוק העונשין ו-התעללות בקטין, שתי עבירות לפי סעיף 368ג' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. כמצוות המחוקק הגיש המרכז להערכת מסוכנות חוות-דעת על הנאשמת. כן, הוגשו תסקיר מטעם שירות המבחן וחוות דעת של עו"ס ופסיכותרפיסט מטעם הנאשמת, אליה התייחס המרכז להערכת מסוכנות בחוות דעת משלימה מטעמו.

מחוות הדעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות עולה, כי הנאשמת ילידת 1970, גרושה ואם ל-8 ילדים, בעלת השכלה של 11 שנות לימוד, חסרת מקצוע ולא עבדה טרם מעצרה. בביה"ס התיכון למדה ב"בית יעקב", בי"ס לחוזרות בתשובה, אך הפסיקה את לימודיה בכיתה יא', כיוון שלא הסתדרה עם הבנות במקום. בשנת 1994 נישאה לגבר בן 28, חוזר בתשובה, והשניים התגוררו בבני-ברק; הבעל למד בכולל והנאשמת הייתה עקרת בית, והם התקיימו מקצבת נכות שקיבל הבעל מצה"ל. יחסי בני הזוג לוו באלימות ומריבות קולניות. לאחר שנה וחצי של נישואין נולדה בתם הבכורה ובהמשך ילדה חמישה ילדים בחמש שנים. לאחר הפסקה של שנתיים, שבה וילדה עוד שלושה ילדים תוך 3 שנים. כל הילדים הוצאו מהבית בצו השגחה של פקידת סעד בבימ"ש לנוער, כאשר הזנחת הילדים וחוסר הטיפול של הנאשמת כאם בלטו לאורך כל השנים. ניסיונות טיפוליים וניסיונות ללמד אותה לטפל בילדים לא עלו יפה, ולפני שלוש שנים הוחלט להוציא את כל הילדים מחזקת שני ההורים. בני הזוג התגרשו כשנתיים לאחר שעברו להתגורר בנתיבות, בראשית שנת 2008, לאחר שנים של מריבות ואלימות הדדית על בסיס 'ומימי' - היא היכתה אותו והוא היכה אותה, גם בנוכחות הילדים. הילדים גם היו עדים לקרבה הפיסית של בני הזוג, בין היתר כאשר גם במשך היום, כשהילדים היו ערים, הסתגרו באחד החדרים או בשירותים כדי לקיים יחסי מין, ולא פעם סיפרו לה הילדים, שראו את אביהם "עושה לי את זה", כדבריה.

בתי המשפט

ב ד ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

הקורבנות נשוא התיק שלפנינו הם, כאמור, א' - הבן השלישי, שהוא כבן 11, ו-י', הבן החמישי, שהוא כבן 8, שניהם שוהים בפנימיות בבני-ברק. עם מעצרה, עברה הנאשמת בדיקה פסיכיאטרית, שם נרשם:

"מנת משכלה נמצאת על סף פיגור שכלי, התבטאה ביכולת הפשטה מוגבלת מאוד ובאינטליגנציה גבולית... ללא תמונה פסיכוטית, על גבול הפיגור עם $IQ=65$. מבדילה בין טוב לרע ובין מותר לאסור בכל הנוגע למעשים המיוחסים לה..."

הנאשמת סיפרה למעריכת המסוכנות, כי כל נישואיה סבו סביב משפטים בשל הזנחת הילדים והכאתם, אם כי יש לציין, שהתובע הצהיר בתחילת טיעונו לעונש, כי אין לנאשמת עבר פלילי.

לאחר גירושה של הנאשמת מבעלה, היא ניהלה חיי מין אינטנסיביים ופעילים: היא נהגה להתקשר לשירות מיוחד ששלח אליה גברים ליחסי מין חד פעמיים, ולעיתים היו מגיעים לדירתה בין ארבעה לחמישה גברים שונים ביום. לאחר מכן הכירה גבר גרוש, עמו היו לה קשרים מיניים, אותם קיימו בדירתה או במכוניתו, במשך 3 חודשים. היא עמדה להינשא לו לפני מעצרה, אך עם מעצרה בוטלו תוכניות אלה. עוד צוין, כי ככל הנראה, הפיגור השכלי הגבולי של הנאשמת משפיע על תפקודה ההורי ומקשה על הגורמים הטיפוליים לסייע לה. אולם, ניכר כי רמת הפיגור ממנה סובלת הנאשמת מאפשרת לה תפקוד יום יומי, היא מסוגלת לדאוג לצרכיה, מבינה את ההליכים המשפטיים ומסוגלת לפעול לקידום האינטרסים שלה. עם זאת, ניכר כי היא מתקשה להפנים וללמוד, אינה מסוגלת לתכנן לטווח ארוך וללמוד לקחים לעתיד. היא אינה נרתעת מאימת החוק והמשיכה לפגוע בילדיה גם כשהייתה תחת פיקוח וכשעמד נגדה, באותה העת, מאסר על תנאי בר הפעלה. גם תוכניותיה לעתיד אינן מושפעות או לוקחות בחשבון את עברה והיא מצפה לחזור ולגדל את ילדיה ולעבוד לכשתשתחרר, למרות שעד היום לא הצליחה לעשות זאת. היא גם מתכוונת לשוב ולהינשא, כפי שכך היה קורה אלמלא נעצרה בגין תיק זה, ומעוניינת לשוב וללדת ילדים.

ב
ד
ל
ת
י
י
ם
ו

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב
ד
ל
ת
י
י
מ
ס

הנאשמת מבינה שהפגיעות המיניות שפגעה בילדיה אסורות ולפיכך, אף ביקשה מהילדים שלא לספר על דבר הפגיעה לאביהם או לרשויות הרווחה, אך ציינה "לא חשבתי אם זה מותר או אסור, זה יצא לי". גם במקרה זה, אינה לוקחת אחריות על מעשיה ומשליכה חלק גדול ממנה על הילדים עצמם, שלטענתה לקחו חלק פעיל ויוזם במעשים, ועל החברה בכלל, שלימדה את ילדיה מה הוא מין ומה הם 'חסי מין'. יצוין, כי היא אף סיפרה, כי ביצעה את המעשים כדי להתנקם בבעלה והודתה שנמשכה דווקא לשני הילדים נשוא כתב האישום, כי הם דומים לה ומזכירים לה את בני עדתה. עוד צוין, כי הנאשמת חסרת כל תובנה רגשית או אינטלקטואלית באשר לטיב המעשים ותוצאותיהם, עד כדי הכחשה טוטאלית של נזק אפשרי לילדים.

חוות הדעת מוסיפה ומפרטת כיצד הגיעה הנאשמת למצב של התמכרות למין ולסיפוק מיני, ובהערכת המסוכנות צוין, כי

"שילובם של גורמי הסיכון המבוססים על הספרות המקצועית בתחום הערכת המסוכנות המינית וההתרשמות הפלילית, מצביעים על כך שרמת המסוכנות המינית הינה גבוהה כלפי קטינים איתם נמצאת בקשר".

3. מטעם הנאשמת הוגשה חוו"ד מטעם אלון מרגלית שהוא עובד סוציאלי, פסיכותרפיסט, מנחה קבוצות, מאבחן ומטפל בעברייני מין. גם בחוות דעת זו ישנו פירוט של ההתפתחות הפסיכוסקסואלית של הנאשמת ואף מר מרגלית התרשם, כי הנאשמת סובלת מהפרסקסואליות ומשתמשת במין כאמצעי להרגעה. יחד עם זאת, הדגיש כי פרט לעבירות המין נשוא כתב האישום, אין ממצאים נוספים היכולים להצביע על משיכה מינית לקטינים והנאשמת אף ציינה בפניו, כי היא נמשכת לגברים בלבד. גם בפניו סיפרה, כי נהגה לקיים 'חסי מין' מרובים עם גברים רבים ובתדירות גבוהה, לאחר שגם נהגה להזמין מספר גברים לביתה, באותו יום, וקיימה עמם 'חסי מין' בזה אחר זה. כיום, בבית הכלא, היא נעזרת בשיחות טלפון מיניות עם גברים כאמצעי לפורקן מיני ובאוננות מוגברת.

בתי המשפט

בדלתיים סגורות

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב

ד

ל

ת

י

י

ם

ו

אשר לעבירות כלפי ילדיה ציינה הנאשמת בפני מר מרגלית, כי "מדובר ביום שבו רבתי עם הגרוש שלי. הייתי ממש עצבנית. לא יודעת למה, חשבתי כאילו לנקום בו על ידי ביצוע המעשים המיניים עם שניים מהילדים שלי. לא מדובר במשהו שתכננתי ואני יודעת שזה מעשה אסור. ידעתי אחרי העבירות שכך אוכל להיפרד מהגרוש שלי". יחד עם זאת, ציינה בפניו, כי היא מצטערת על מעשיה והיא יודעת היום שזה לא היה נכון.

לאור העובדה, כי במשך שנים רבות התנהגה בחוסר גבולות כלפי ילדיה, דבר שבא לידי ביטוי בהזנחה, בהתנהגות אלימה ובביצוע עבירות מין נשוא כתב האישום, העריך מר מרגלית כי הנאשמת "ברמת מסוכנות מינית גבוהה כלפי ילדיה". יחד עם זאת, הוסיף וסבר, כי במצב הנוכחי, כאשר ילדיה הוצאו מחזקתה, 'שנה מציאות המקשה משמעותית על האפשרות, כי בפועל תשוב ותפגע בילדיה מבחינה מינית. להערכתו, הנאשמת נמשכת מינית לגברים בוגרים ומלבד העבירות הנוכחיות כלפי ילדיה, אין עדות נוספת לכך, כי היא סובלת ממשיכה מינית לקטינים. בנוסף, להערכתו, אין לה פרופיל של עבריינות מין מתוכננת לביצוע עבירות מין בקטינים. לכן, העריך את רמת מסוכנותה המינית כלפי קטינים זרים ובמקומות ציבוריים כנמוכה.

מר מרגלית הציע לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי בהוסטל המיועד לבעלי פיגור שכלי הכולל מסגרת תעסוקתית בשילוב עם טיפול פסיכותרפויטי פרטני, להפחית משמעותית את מסוכנותה המינית.

4. המרכז להערכת מסוכנות שלח תגובה לחוו"ד זו והדגיש, כי הספרות המקצועית עליה הסתמך מר מרגלית, באשר לפקטורים הסטטיים של הערכת המסוכנות, מתייחסת בעיקרה לעברייני מין גברים ואינה תקפה לגבי נשים, ועל כן סבר, כי לא יהיה זה נכון להתייחס לפקטורים אלה בכל הנוגע לנאשמת.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב
ד
ל
ת
י
י
ם
ו

עוד הודגש בחוות הדעת המשלימה של המרכז להערכת מסוכנות, כי מוסכם עליהם שמסקנת מר מרגלית בדבר המסוכנות הגבוהה של הנאשמת לפגיעה בילדיה נכונה אולם הוסיפו, כי עצם העובדה שהילדים הוצאו מחזקת האם לא הפריעה לנאשמת לבצע את עבירות המין במקרה שבפנינו, עד היום היא ממשיכה לקיים עמם קשרים באמצעות הטלפון והיא מעוניינת להמשיך קשריה עמם כשתשתחרר. הודגש, כי הילדים הוצאו מחזקת האם והאב כבר כ-4 שנים לפני ביצוע העבירות ועל כן, ניתן יהיה למנוע פגיעה נוספת בילדים רק אם תיפגש עמם בנוכחותו של אדם נוסף. בחוות דעת זו, הסכים המרכז להערכת מסוכנות למסקנת מר מרגלית, כי מסוכנותה של הנאשמת לקטינים זרים במקומות ציבוריים הינה נמוכה, אולם הוא שב על ההערכה, כי מסוכנות זו גבוהה כלפי קטינים איתם היא נמצאת בקשר, בין אם מדובר בילדיה שלה ובין אם מדובר בילדים אחרים. אלה יהיו בסיסן גבוה לפגיעה מינית מצד הנאשמת במידה וימצאו לידה.

5. שירות המבחן הגיש תסקיר על הנאשמת, ונוכח הפירוט דלעיל באשר לנסיבותיה האישיות - אין מקום לשוב על הפירוט שבתסקיר. יחד עם זאת ראוי לציין, כי שירות המבחן פנה לקבלת מידע עדכני מהגורמים המטפלים בילדיה של הנאשמת, וביניהם פקידת הסעד ורשויות הרווחה בנתיבות. ממידע זה עולה, כי חמשת ילדיה הגדולים סודרו במסגרת חוק הנוער בפנימיה, פרט לילד אחד, אחד מהקורבנות של התיק הנוכחי, אשר לא ניתן היה לטפל בו בשל חומרת מצבו ואופן התנהגותו המינית. הבנות נמצאות במשפחה אומנת ומשולבות במסגרת חינוכיות טובות בבני ברק, וכך גם הילדים הקטנים. כאמור, לדברי הנאשמת היא שומרת על קשר טלפוני סדיר עם ילדיה מהכלא, כולל עם הקורבנות. הנאשמת לא הביעה נזקקות טיפולית בפני שירות המבחן או מצוקה הקשורה להכרה באשר לבעייתיות בתחום המיני עם ילדיה ועם תפקודה ההורי. אגב כך ציין שירות המבחן, שהטיפול שניתן לגברים על ידי פרופ' ויצטום ופרופ' רסלר, שתחילה סברו כי יוכל להינתן גם לנאשמת, אינו מיועד ואינו מתאים לנשים.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

לאור חומרת האישומים והניסיונות הטיפוליים הרבים הכושלים בעבר, כמו גם חוסר המודעות מצידה של הנאשמת באשר לחומרת מעשיה ולפגיעה בילדים, ובהעדר שיתוף פעולה מצידה בעבר, סבר שירות המבחן, כי אין באפשרותו לסייע לנאשמת בהליך טיפולי כלשהו, אשר עשוי לצמצם את רמת הסיכון. כמו כן סבר שירות המבחן, כי בשלב זה אין הנאשמת בשלה להיכנס לתהליך טיפולי הדורש פתיחות, שינוי והפנמה. לכן, ציין בסיום תסקירו, כי

"אנו סבורים כי ייתכן ועונש מאסר בפועל ממושך לצד עונש של מאסר מותנה ארוך אולי יהיה בהם כדי להוות גבול חיצוני מסוים להתנהגותה".

6. בטיעוניו לעונש, עמד התובע המלומד עו"ד ברקוביץ, על החומרה הרבה שבמעשי הנאשמת. הוא הדגיש את הפגיעה הקשה שהנאשמת פגעה בילדיה בביתם, מקום שאמור להיות להם מקום מבטחים. אמנם, לדבריו, לא הוגש תסקיר על הקורבנות, אך מהחומר שהוגש לעיונו ומעצם הפגיעות לא יכולה להיות מחלוקת, לדבריו, כי הפגיעות בילדים בלתי הפיכות. לענין זה אף הפנה לעדויות הילדים שהוגשו בהסכמה לתיק ביהמ"ש בשלב הראיות ובטרם הסדר הטיעון. בסיום דבריו, ביקש התובע להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת, מאסר על תנאי ופיצוי לילדים. הוא אף ציין, כי התביעה דוחה את ההצעה שהועלתה בחוות הדעת של מר מרגלית - ללכת במתווה שיקומי, שכן התביעה סבורה שזהו המקרה הבולט בו יש להטיל עונש מאסר מרתיע גם עבור הנאשמת וגם עבור אחרים.

7. הסנגורית המלומדה, עו"ד צוטקוב, לא חלקה על דברי התובע, כי מדובר בעניינו בתיק חריג ובמעשים קשים, אך מסקנתה, בניגוד למסקנת התובע הייתה, כי במקרה חריג שכזה גם הדרך בה ביהמ"ש צריך לבחור צריכה להיות חריגה. היא הדגישה את רמת המשכל הנמוכה של הנאשמת (רמת משכל 65), את היותה על סף פיגור ואת העובדה שנחשפה כבר מגיל צעיר מאוד (מגיל 6) למין ואף חוותה פגיעה מינית באותה תקופה. כן, ציינה את ההתמכרות של הנאשמת למין, נטייה שהלכה והחמירה עד שהגיעה לכדי אובססיה של ממש, אותה נהגה לספק בקיום יחסי מין עם גברים רבים ולא עם ילדים, אליהם אין לה משיכה מינית. בעבר, לא טופלה

בתי המשפט

ב ד ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב
ד
ל
ת
י
י
ם
ו

הנאשמת בתחום המיני, הגם שטופלה במסגרת המשפחתית, כאשר הטיפול לא עלה יפה וכל ילדיה הוצאו מחזקתה. למרות זאת, באותה שבת נשוא כתב האישום ביקרו הילדים בביתה, כשהיא לא הייתה יכולה לספק להם בית בטוח והפגיעה בהם נעשתה, לדברי הסגורית, מסיבה הזויה - לא כדי לספק עצמה אלא כדי לפגוע בגרוש שלה. היא הדגישה, שהנאשמת מבינה היום את חומרת מעשיה, שמדובר במעשה נקודתי ולא במעשה מתוכנן ושאין כל אינדקציה לפגיעה מינית קודמת בילדים. היא סברה, כי יש לקבל את הערכתו של מר מרגלית לעניין מסוכנותה של הנאשמת, כאשר, בכל מקרה, שתי חוות הדעת מסכימות שהמסוכנות הקמה מהנאשמת היא רק לילדים שיש לה עמם קשר. עיקר הבעייתיות, לדבריה, בגידול הילדים והטיפול בהם, כאשר את הבעיות המיניות ניתן לפתור, להערכתה, בטיפול שהוצע על ידי מר מרגלית. הסגורית ביקשה, להסתפק בתקופת המעצר כתקופת מאסר ולהוסיף תקופת מבחן על מנת לאפשר לנאשמת ללמוד לשפר את התנהגותה בעתיד.

8. למרות דברי הסגורית בדבר הפנמת חומרת המעשים על ידי הנאשמת ובכך הקטנת הסיכון מפניה לעתיד, ציינה הנאשמת בדבריה האחרונים לפני מתן גזר הדין, כי "עם הילדים זה היה מרצון הדדי, לא בכוח". אכן, צדק המרכז להערכת מסוכנות, כי הנאשמת מתקשה להפנים את חומרת המעשים ורחוקה מלהפגין אמפתיה כלפי ילדיה שלה בהם פגעה.

9. היות וחוק העונשין איננו מכיר באפשרות של אינוס על ידי אשה, לא ניתן היה לייחס לנאשמת במקרה שבפנינו עבירות של "אינוס" לפי סעיף 345 לחוק העונשין. בסעיף זה "בועל" הוא מי שמחדיר איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר המין של אישה. אמנם, סעיף 350 לחוק זה קובע, בהתייחס לעבירות מין, כי "אחת היא אם העושה עשה את המעשה או גרם שהמעשה יעשה בו או באדם אחר", אלא, שהיום לא נעשה שימוש בהוראת הסעיף הנ"ל כדי להעמיד לדין נשים העושות מעשה בקורבן שהוא גבר, מעשה שאילו היה מבוצע בידי גבר כלפי אישה, היה מהווה עבירת אינוס.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב
ד
ל
ת
י
י
ם
ו

בימים אלה מונחת על שולחן הכנסת הצעת חוק מטעם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, לתיקון סעיף 350 לחוק העונשין - "הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 106) (אינוס על ידי אישה), התש"ע - 2009" כך שיחול גם על אישה הגורמת לאדם להחדיר איבר מאיברי גופו או חפץ לאיבר מינה בנסיבות המתוארות בסעיפים הרלוונטים (אינוס בידי אישה, בעילה אסורה בהסכמה, מעשה סדום, יחסי מין בין מטפל נפשי למטופל ועבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע). כמו כן, ישנן מספר הצעות חוק פרטיות (האחרונה מיום 1.4.09, של ח"כ זבולון אורלב) שמטרתן זהה, ובין היתר נועדו להשוות בין מעשי האינוס השונים, בלי קשר למינו של המבצע, היינו - בין אם הוא נעשה בידי גבר ובין אם הוא נעשה בידי אישה. יצוין, כי תיקונים אלה נדרשים על רקע מקרים כמו זה שבפנינו, כשהקורבנות העיקריים הם ילדים הנפגעים בתוך המשפחה או כשקיימים יחסי מרות אחרים (כמו בין מורה לתלמיד) בין הפוגע לבין הילד. בדברי ההסבר לחוק נאמר, בין היתר:

"... בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע לקבוע ולהבהיר כי גם אישה הגורמת לאדם להחדיר איבר מאיברי גופו או חפץ לאיבר מינה, בנסיבות המהוות אינוס, בעילה אסורה בהסכמה, מעשה סדום, יחסי מין בין מטפל נפשי למטופל ועבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (לפי סעיפים 345, 346, 347 ו-351 לחוק, בהתאמה), עוברת למעשה עבירת מין כאמור, לפי העניין..."

בכל הנוגע להשפעת התיקון על זכויות הילד, נאמר שם:

"בקביעת איסור מפורש על ביצוע עבירות מין כמפורט לעיל גם על ידי נשים, ניתן יהיה להרחיב את ההגנה על קטינים מפני ביצוע עבירות מין כלפיהם, בין היתר בנסיבות של יחסי תלות או מרות."

10. אמנם רמת הענישה בעבירות של מעשים מגונים שונה מזו של עבירות אינוס, אך מעשי הנאשמת אותם מעשים הם, וחומרתם מופלגת, בין אם נעברו על ידי גבר ובין אם נעברו על ידי אישה. וחמורים הם עוד יותר, מאחר ונעברו על ידי אמם של הילדים, אותה אם שאמורה לטפל בהם, לדאוג להם ולשמור עליהם מפני כל פגיעה רעה.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב
ד
ל
ת
י
י
ם
ו

בזה אחר זה, היא הכניסה שניים מילדיה למיטתה, בהיותה ערומה (אם כי על ראשה נותר כיסוי ראש), ציוותה עליהם, כל אחד בתורו, להתפשט, הראתה להם את איבר מינה והכריחה אותם להחדיר את איבר מינם לאיבר מינה. היא זזה, או הורתה להם לעשות כן, עד שהגיעה לסיפוקה המיני, ואז שיחררה אותם מלפניה. כל זאת, כשבאו לביתה לבקרה באחת השבתות ובעת שאביהם היה בבית הכנסת.

אכן, כמצויין על ידי ב"כ הצדדים, ולשמחתנו, לא נמצאו מקרים דומים למקרה זה שבפנינו כדי שנוכל ללמוד מהם על רמת הענישה הרצויה והמצויה. אך, אמירות בתי המשפט לאורך השנים, על חומרת המעשים, גם אם נעשו על ידי גברים ו"בשינויים המחוייבים", יכולה, בהחלט, ללמד אותנו גם לצורך המקרה הנוכחי.

חומרתן היתרה של עבירות המין, בפרט כאשר מדובר בעבירות שבוצעו כנגד קטינים בתוך המשפחה, הודגשה שוב ושוב בפסיקתו של בית המשפט העליון, כמו גם חובתו של בית המשפט להשיב על עבירות אלו בענישה משמעותית, כגמול על מעשיו של העבריין וכביטוי לסלידתה של החברה ממעשים אלו.

יפות לענייננו מילותיו של בית המשפט באחת מבין הפרשות הרבות שהגיעו לפתחו של בית המשפט העליון ביחס לעבירות מין המבוצעות כלפי קטינים במסגרת התא המשפחתי, בע"פ 701/06 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 4.7.2007):

"המערער, בדרך מרושעת, חסרת רחמים ומעוררת שאט נפש, עשק את ילדותה של בתו, גזל ממנה את נעוריה, וגזר עליה חיים מיוסרים אשר ילוו אותה עוד שנים רבות. עבירות מין באשה הן עבירות קשות באשר לא רק פגיעה פיסית גלומה בהן, אלא גם פגיעה נפשית ורמיסת כבודה של הקורבן כאדם. קשות שבעתיים הן עבירות מין המתבצעות בתוך משפחה, ובמיוחד כאשר אב מבצען בביתו, בשר מבשרו. המערער, שבוי בידי יצרו ותאוותו, ראה בילדתו אובייקט מיני זול וגניש בו עשה ככל העולה על רוחו, משל הייתה גוף נטול נשמה. מערער זה מקומו מאחורי סורג ובריח, והואיל ונדמה כי בעבירות מסוג זה חוטאים לא מעטים, ראוי כי רמת הענישה תהיה כזו שתהווה גם מסר ברור וחד משמעי לרבים".

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד
כב' השופטת ו. מרז
כב' השופט א. ואגו

ב
ד
ל
ת
י
י
מ
ס

הדברים נכונים גם בענייננו, כאשר המעשים נעשו על ידי האם כלפי בניה, בשר מבשרה. היא הייתה שבוייה ביד יצירה ותאוותיה ואף ברצונה המעוות לנקום בבעלה דרך ילדיהם. היא ראתה בבניה אובייקט מיני, אחד מיני רבים, שיוכלו להביאה לסיפוק מיני. הם היו נגישים והיא עשתה בהם ככל שעלה על רוחה וניצלה אותם לפורקנה.

11. אשר להצעה של מר מרגלית, הצעה עליה חזרה הסנגורית, להסתפק בתקופת מעצרה של הנאשמת ולשחררה להליך טיפולי, הרי שנוכח חומרת המעשים והספק הרב אם הטיפול כלל יעזור לנאשמת, נוכח כישלונות הניסיונות הטיפוליים בעבר (בתחום הזנחת הילדים), הרי שהצעה זו כלל אינה סבירה. וכפי שציין כב' השופט ג'ובראן בע"פ 677/09 פלוני נ' מדינת ישראל (2009):

"יש לזכור כי ככלל ההליך הטיפולי אינו מהווה חלופה להטלת העונש הראוי, ומדובר בראש ובראשונה על הליך המכוון להיטיב עם העבריין ולהשיבו לדרך הישר, מתוך שמירה על האינטרס הציבורי של מניעתן של עבירות חוזרות. אמנם יהיו מקרים חריגים בהם יינתן משקל מכריע להשלמתו של הליך הטיפול ושל האינטרס האמור על פני הצורך בהטלתה של ענישה ראויה, אולם לא כך הוא בנסיבות המקרה שבפנינו. זאת, בפרט לאור חומרת הפגיעה בקורבן, הימנעותו של המערער משיתוף פעולה מלא עם ההליך הטיפולי והעובדה כי עתיד הוא לחזור ולקחת חלק בתוכנית טיפולית בינות לכותלי הכלא."

דברים אלה נכונים בבחינת קל וחומר בענייננו, לאחר שהנאשמת כלל אינה סבורה שהיא זקוקה לטיפול בתחום המיני, אינה מודעת לבעייתיות שבהתנהגותה ואינה לוקחת אחריות של ממש על מעשיה נשוא כתב האישום. היא מטילה חלק מהאחריות על ילדיה (בני ה-11 ו-18) וגם היום סבורה שרצו והסכימו למעשים שביצעה בהם. הגם שהיא משתפת פעולה עם שירות המבחן, אינה נעזרת בעובדים הסוציאליים שבכלא כדי להתגבר על בעיותיה ואפילו מוסרת מידע מגמתי וחלקי לגורמים המטפלים בה, תוך עיוות חומרת מצבה (למשל, בנוגע לחומרת אינטנסיביות שלה בכלא).

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב
ד
ל
ת
י
י
ם
ו

אשה שכזו, ועל פי ניסיון העבר, ספק אם תפנים הליך טיפולי, ואין להעמיד את ציבור הקטנים שיבואו עמה בקשר בפני הסכנה הכרוכה בשחרורה.

אין חולק, כי לנאשמת נסיבות אישיות קשות. היא על סף פיגור שכלי, רמת המשכל שלה נמוכה והיא עברה התעללויות מגיל צעיר ביותר. היא מתקשה לתפקד בכל תחומי החיים ושמונת ילדיה הוצאו מחזקתה. אולם, כשמעמידים כל אלה אל מול חומרת המעשים שביצעה ואל מול האינטרסים של הילדים - קורבנותיה של הנאשמת, גוברים האינטרסים של הקורבנות. יפים לעניין זה דבריה של כבוד הנשיאה ביניש בע"פ 7697/96 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.8.99):

"כשחשיפתה של הילדה לצד האפל של החיים וגרימת צלקות בנפשה מונחים על כף אחת של המאזניים, ועל הכף השניה מונחות נסיבותיו האישיות של אביה, אין כפות המאזניים מעוינות, והעבירות שבוצעו בילדה הן שמכריעות את הכף לחומרה...ראויה המתלוננת להגנה מלאה, ולכך שהחברה ובתי המשפט הפועלים בה, יוקיעו את העבירות ואת העבריינין..."

12. בבואנו לדון את הנאשמת, עלינו לשים מול עינינו את שני הילדים ומחובתנו לחשוב על כל אחד מהקורבנות. כל אחד מהם זכאי, כי הנאשמת תיתן את דינה בגין המעשים שעשתה לו. אמנם נכון, כפי שציינה הסנגורית, מדובר בשני מעשים שנעשו בזה אחר זה מבחינתה של הנאשמת, באותו היום ובמשך זמן קצר. אך לכל אחד מהקורבנות - מדובר במעשה נפרד וחמור לכשעצמו.

אין זה ראוי ואין זה צודק לתת לנאשמת להנות, עת ייגזר עונשה, רק כיוון שהובאה לדין בכתב אישום אחד. לא מדובר בקורבן אחד ולא מדובר במעשה אחד. כל קורבן - והמעשה שלו, כל קורבן והעונש שהנאשמת ראויה להידון בגינו. זו זכותו של הקורבן, וזו חובתנו אנו. אכן, בסופו של יום מדובר בגזר דין אחד, אך הוא יקח בחשבון את כל המעשים ואת שני הקורבנות.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

פח 001063/08

בית משפט מחוזי באר שבע

24/12/2009

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ - אב"ד

כב' השופטת ו. מרז

כב' השופט א. ואגו

ב

ד

ל

ת

י

י

ם

ו

13. המעשים בגינם הורשעה הנאשמת הם מהבזויים שעלי ספר החוקים שלנו. ראויים הם למענה שיפוטי מחמיר, חד-משמעי וברור, המעמיד במרכז את הפגיעה בקרבנות הצעירים וחסרי האונים מידיה של אמם, שניצלה לרעה את מעמדה, את הקרבה המשפחתית ואת האמון שנתנו בה ילדיה. על העונש לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה ולשדר מסר מרתיע לעבריינים בכוח. כן, נדרש העונש לשקף את ההגנה שפורש בית המשפט על הילדים, קרבנות העבירה, שידעו, כי יש מי שישמע זעקתם. כל עונש, חמור ככל שיהיה, ספק אם יוכל להיות שקול לנזק הנפשי והרגשי שנגרם לקורבנות. את היקפו של זה לא יידע איש לאמוד, אך לא יתכן ספק, כי מעשים אלה צורבים כבדל מלובן נפשו של ילד ומותירים צלקות שלעולם לא תימחינה.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מאישיותה של הנאשמת, רמתה הדלה והיותה בעלת רמת משכל על סף פיגור, נתונים שיש להתחשב אף בהם בין שיקולי הענישה.

14. לאור כל האמור לעיל, אנו גוזרים על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 8 שנים בניכוי ימי המעצר, דהיינו - בניכוי הימים מיום 1/4/08.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי שהנאשמת לא תעבור כל עבירה מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורה.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש העליון.

ניתנה היום ז' בטבת, תש"ע (24 בדצמבר 2009) במעמד הצדדים.

א. ואגו, שופט

ו. מרז, שופטת

השופטת ר. יפה-כ"ץ, ס. הנשיא

אב"ד